

BULLETIN

UCHO

Jaro 2008

číslo 3

OBSAH

Slovo uměleckého vedoucího.....	4
Japonská cesta <i>Rozhovor s Jakubem Kleckerem</i>	5
Ruský deník <i>Zpráva z turné Kantilény</i>	8
Smíšený sbor Kantiléna je v plné koncertní sezoně.....	12
Redakční resumé.....	13

SLOVO UMĚLECKÉHO VEDOUcíHO

Vážení a milí posluchači,

Jaro ještě ani pořádně nezačalo a my se chýlíme do poslední čtvrtiny naší 52. koncertní sezony. Čekají nás velké závazky. V první řadě je to mezinárodní sborová olympiáda konaná tentokrát v rakouském Grazu (9. – 14.7. 2008). Kantiléna se přihlásila do dvou kategorií, a to mládežnické sbory do 19 let a duchovní hudba. Dva týdny před touto významnou akcí zavítáme do okolí Verony, kde vystoupíme na několika koncertech tamního festivalu (27.6. – 1.7.). Letos také navážeme na úspěšné vystoupení na Velehradě, které bude jako loni přímým přenosem snímat Česká televize (4.7.).

Rád bych se ohlédl na uplynulými měsíci roku 2008, které svou bohatou a pestrou koncertní činností patří k důležitým mezníkům naší sborové práce.

Po prosincovém maratonu 14 koncertů jsme se zaměřili na studium nového repertoáru, především polyfonií. Každému zpěvákovi jsem připravil seznam

repertoáru pro jarní období, který musí umět, a číslo se blížilo 30 novým skladbám. Uskutečnil jsem dvoje „bodování“. První mělo za úkol ohodnotit výkonnost jednotlivců v celém sboru a sestavit žebříček v každé hlasové skupině. O měsíc později se rozhodovalo, kdo bude mít možnost zúčastnit se turné do Petrohradu. Konalo se totiž přezkušování po kvartetech. Mimo to všechno jsme museli „oprášit“ dětskou operu *Brundibár* (8. a 9.3.), připravit programy na slavnostní mši konanou v rámci konference „Dialogy uprostřed Evropy“ (15.3.) a na Velikonoční festival duchovní hudby (18.3.). Zkouškový proces byl nesmírně náročný, ale jako umělecký vedoucí můžu konstatovat, že každý zpěvák (z 32 vybraných) podal na všech koncertech maximální výkon. Vypadá to, že pořád jen chválím, ale chci tímto vyslovit velký obdiv a úctu „kantilénskému“ kolektivu za jeho přístup a snahu reprezentovat nejen sbor, ale také svoje město, kraj a celou republiku.

Náš sborový život jde dál. Jak bývá zvykem, na jarním koncertě

Jakub Klecker diriguje Filharmonii Brno

JAPONSKÁ CESTA

se obvykle loučíme s maturanty, ale jejich zájem o další zpívání ve sboru bývá natolik velký, že pokračují v práci dále.

Dámy a pánové, přeji Vám krásné a slunečné jarní dny a také, abyste na našich koncertech prožívali radost z každého tónu.

Váš Jakub Klecker

Na konci listopadu minulého roku se náš sbormistr Jakub Klecker šťastně vrátil po zhruba měsíci stráveném v Japonsku zpět do Brna. Nikoli, nedělal si pětitédenní placenou dovolenou, jel tam dirigovat Filharmonii Brno jako druhý dirigent. Přinášíme Vám krátký rozhovor, ve kterém nám Kuba přiblížil svůj pobyt v „Zemi vycházejícího slunce“.

Mohl bys nám sdělit několik základních informací o koncertním turné v Japonsku?

Jednalo se o koncertní turné Filharmonie Brno, která přijala pozvání od japonské agentury

Korانشa. Tato agentura nám zařídila v průběhu pěti týdnů celkem 24 koncertů v různých významných centrech Japonska, jako například v Tokiu, kde jsme vystoupili ve známém Tokio opera city, krásném koncertním sále se stropem do špičky. Dále jsme koncertovali v Hamamatsu, Naganu nebo Osace. Složení orchestru bylo o něco menší než obvykle, zvláště ve smyčcích.

Jaká byla cesta?

Cesta byla vynikající, protože tam jsme letěli přímým letem z Vídně do Tokia s rakouskými aerolinkami a trvala asi jedenáct hodin. Nazpět to bylo trochu delší, protože jsme letěli severnější dráhou směrem na Sapporo až na okraj severního oceánu – bez mezipřistání.

A čím jste letěli?

Boeing 777☺

Co říkáš na ubytování?

Ubytování v Japonsku je na velmi dobré úrovni. Jenom ve dvou hotelech jsme měli jakýsi pocit stísněnosti, protože tam byly malé pokoje, ale jinak bylo vše v pořádku. No a v každém hotelu byla

možnost zdarma připojení k internetu, čehož jsme já i ostatní hráči hojně využívali.

Který hotel se ti líbil nejvíce?

Tak my jsme měli takový jeden hlavní hotel v Tokiu – hotel Metropolitan, kde jsme bydleli ve třech etapách, na začátku pět dní, uprostřed turné asi čtyři dny, na závěr jsem tam strávil čtyři dny a to už jsme se tam cítili jako doma. Asi největší zážitek, co se týče velikosti hotelu, byl hotel v Osace, který měl asi 51 pater a většina filharmoniků bydlela mezi 38. až 45. patrem. Dokonce jsme zažili i zemětřesení, když jsme byli ubytovaní v Tokiu, protože Tokio leží v místě, kde je zemětřesení nejčastěji (v místě styku litosferických desek – pozn. redakce).

A co ty a japonské jídlo?

No to byl trochu problém. Protože jsem neměli od pořadatele zajištěny ani snídaně, všechno jídlo jsme si museli shánět sami v různých marketech, které jsou otevřeny nonstop. Ani dovést jídlo jsme si nesměli, protože v Japonsku platí zákon, že když se cizinci udělá špatně a najdou u něj jeho dovezené jídlo, neošetří ho. Ale výho-

dou je, že v každém obchodě v Japonsku je mikrovlnka, ve které personál jídlo ohřeje. Asi nejhorší období na jídlo bylo někdy uprostřed, ale ke konci už „se to dalo“. Trochu jsem ale ve větších městech postrádal obchod s větším výběrem ovoce a zeleniny.

Jaký je rozdíl v českém a v japonském obecnství?

Japonci jsou známí tím, že chodí na koncerty velice často a rádi. Vlastně jejich životní styl spočívá v tom, že jdou ráno do práce a vrací se večer, a takto monotónně každý den. Oni vůbec neznají volný čas a myslím si, že na koncerty chodili přímo z práce. V Tokiu, když vyjdete v deset večer na ulici, žije to tam stejně jako přes den ve špičce. Co se týká atmosféry na koncertě, tak publikum velice

nadšeně tleská už při příchodu orchestru, aniž by předvedl nějaký výkon. Panuje tam velká úcta a k dirigentovi ještě větší. Vůbec v Česku a možná i jinde v Evropě je potlesk už jen takový automatický. A skvělé je, že každé malé město v Japonsku má koncertní sál s kapacitou nejméně tisíc míst.

A měli jste plné koncerty?

Plné vždy nebyly, ale počítali jsme to a vždy nebyla návštěva menší než polovina sálu. Největší sál měl asi 2500, takže tak kolem 1500 diváků tam být mohlo.

Děkuji Jakobovi za rozhovor a doufám, že příště se podíváme do Japonska všichni☺

Markéta Toufarová
členka sboru

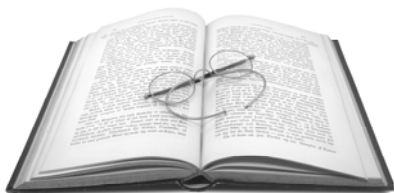
RUSKÝ DENÍK

*Deníkový zápis z ruského turné
Kantilény*

DEN PRVNÍ, NEDĚLE 23. 3. 2008

Velmi brzy ráno, dalo by se dokonce říci „nad ránem“, se výběr 32 zpěváků koncertního sboru vedený dirigentem Jakubem Kleckerem a organizačním tandemem vydal na cestu do dalekého Petrohradu. Cestou jsme se ještě „zastavili“ ve Vídni, kde jsme zazpívali na mši, a odpoledne se „povyrazili“ ve vídeňském Muzeu hudby, kde všechny okouzly interaktivní expozice. Mohli jsme si třeba složit vlastní valčík házením hracích kostek nebo si sami zadirigovat Malou noční hudbu s vídeňskou filharmonií.

V 15. hodin jsme se se všim nákladem a lihu i jídla prostými příručními zavazadly vydali k odbavení na letiště. V 17:50 již všichni seděli na svých místech v letadle Russian airlines a přímou linkou č. FV 204 mířili do Petrohradu. Necelé dvě hodiny uběhly příjemným klábosením a neustálým nošením jídla a pití velice rychle. Letištní kontrolou jsme prošli bez úhony a v hale letiště Pulkovo si nás brskně

rozebraly hostitelské rodiny a uložily ke spánku.

DEN DRUHÝ, PONDĚLÍ 24.3. 2008

Středobodem dnešního dne byla návštěva asi 40 km vzdálené Carské vesnice, geograficky městečka Puškina, kde jsme zároveň měli i odpolední koncert v hudební škole. Nebezpečně vypadající noční vánice přinesla své ovoce v podobě nádherně zasněženého obrazu, který spolu se zářícím sluncem dělal letní sídlo Petra Velikého ještě majestátnějším. S pomocí naší průvodkyně Leny a překladatelky paní Larysy Brzobohaté jsme v obrovském paláci našli i pověstmi opředenou jantarovou komnatu. Poobědvali jsme v místní restauraci a jako desert vyzkoušeli tradiční ruské „bliny“. Pak už následovala jen příprava na koncert a náš první koncert v Rusku. Povedl se. Úspěch podtrhla hymna Petrohradu zpívaná společně s místním sborem. Cestou zpět do Petrohradu nás, a velkou skupinu dalších řidičů (soudě

podle tří hodinové kolony), překvapil sněžný cyklon, který řádl až do dalšího dne.

DEN TŘETÍ, ÚTERÝ 25.3. 2008

K vojenské pevnosti Kronštadt, kde nás očekávali dnes, jsme se dostali po jediném mostě, který spojuje tento ostrov, v momentálně zamrzlém Finském zálivu, s pevninou. Prohlédli jsme si zde muzeum námořnictví a vojenství a praktickou ukázkou vojenské služby spatřili venku, kde stály obrovské bitevní křižníky připravené kdykoliv vyplout. Počasí bylo ale i nadále velice nepříznivé, takže jsme se raději šli připravovat na koncert, neboť dnes jsme měli před sebou nejtěžší program. Největší úspěch sklidily skladby, při kterých se dirigent posadil za klavír a zároveň řídil i doprovázel, což diváky ohromilo. Pro nás měl koncert ještě tu zajímavou stránku, že se ho zúčastnil generální konzul České republiky v Rusku, pan Ing. Lubor Bartoš, kterému jsme se velice líbili, takže dal sboru jako dar veliký květinový koš.

DEN ČTVRTÝ, STŘEDA 26.3. 2008

Ráno jsme se všichni sešli v Paláci tvorby mládeže v centru

Petrohradu, kde nás čekalo setkání s dirigenty a sbormistry, kteří si chtěli sbor poslechnout při práci. Nejprve jsme předvedli krátkou hlasovku a poté ukázky některých skladeb z různých období – od polyfonii až po populární skladby od Beatles. Všechno, co jsme dělali, dirigent komentoval a popisoval a paní Larysa překládala. Na závěr si dirigenti vyžádali skladbu ruského skladatele Sergeje Rachmaninova *Bogorodice dievo raduj sja*, kterou Kantiléna nastudovala speciálně při příležitosti petrohradského turné. Po tomto příjemně stráveném dopoledni jsme si to namířili přes oblevou zasažené město k Ermitáži. Krkolomnou cestu plnou velikých hromad tajícího sněhu a hlubokých kaluží ale ve všech směrech vyvážilo to, co jsme nakonec v galerii viděli – da Vinci, Rembrant a mnoho dalších.

DEN PÁTÝ, ČTVRTEK 27.3. 2008

Pracovní dopoledne. Nejprve jsme si vyzkoušeli akustiku v Glinkově sále petrohradské Filharmonie, kde jsme měli mít koncert tento den, a poté se odebrali městskou hromadnou dopravou do kláštera ve Smolném, kde jsme si testovali terén pro nedělní slavnostní koncert. Zkoušku jsme spojili s prohlídkou kláštera a pak se rozprchli

na oběd do rodin a konečně si pořádně odpočinuli.

Na večerním festivalovém koncertě měla Kantiléna zhruba dvacet minutový program složený ze skladeb českých autorů, ve kterém asi nejvíce diváky zaujala úprava lidové písně *Tancuj, tancuj vykrúcaj*.

DEN ŠESTÝ, PÁTEK 28.3. 2008

Dnešní slunečný den byl zasvěcen prohlídce Petrohradu. Začali jsme návštěvou Petropavlovské pevnosti a nádherného Izakievského chrámu, pokračovali okružní jízdou po petrohradských památkách a zastavili u slavného bitevního křižníku Aurora, kde nás bohužel zastihla neuvěřitelně silná a rychlá sněhová vánice. Nic z toho ale nemělo našťastí žádné zdravotní následky, takže odpolední koncert s nejmladším oddělením hostitelského sboru proběhl velice příjemně.

DEN SEDMÝ, SOBOTA 29.3. 2008

Pro někoho strach, pro jiného nejlepší den pobytu. Sobota byla jediným volným dnem bez společného programu či koncertu, proto byly plány různorodé, podle toho, jak se zpěváci s rodinami dohodli. Někteří chodili sami po

Petrohradě, jiní jeli s rodinou poznat Finský záliv, další si zase užili večerní návštěvu divadla nebo cirkusu. Večer byl ovšem pro všechny zpěváky stejný – loučení se s rodinami, vzájemné předávání dárků a balení se.

DEN OSMÝ, NEDĚLE 30.3. 2008

Úderem poledne začal v klášteře ve Smolném slavnostní koncert za účasti generálního konzula ČR v Rusku, na kterém vystoupily oba sbory – hostitelský petrohradský sbor i Kantiléna. Skutečně velké vyvrcholení úspěšného turné. Zaplněný sál si vyžádal jako přídavek oblíbenou *Tancuj, tancuj vykrúcaj*, po které následovala hymna města Petrohradu zpívaná oběma sbory. Pak už nezbývalo nic, jen rozloučit se a vydat se domů.

Markéta Toufarová
Lenka Zlámalová
členky sboru

Více info na www.kantilena.cz

Ermitáž

Kantiléna před Izakievským chrámem

Aurora

SMÍŠENÝ SBOR KANTILÉNA JE V PLNÉ KONCERTNÍ SEZONĚ

Vystoupením v Bílovicích nad Svitavou v neděli 20. dubna 2008 uzavřel smíšený sbor Kantiléna trojlístek velikonočních koncertů. Po kostelech sv. Vavřince v Brně-Řečkovících (9. duben) a Nanebevzetí Panny Marie „U Jezuitů“ (16. duben) zazněl do třetice program duchovní hudby pod názvem „Hudební obrazy Kristova umučení a vzkříšení“ v bílovicickém kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Pro letošní Velikonoce zvolil sbormistr Ivan Sedláček osvědčené a dvouletým vystupováním prověřené tituly Tomase Luis de Victorii (Pueri Hebraeorum, O vos omnes, Ascendens Christus in altum), Jana Dismase Zelenky (Caligaverunt Oculi Mei), Michaela Praetoria (Surrexit

Christus Dominus – tuto skladbu oddirigovala členka sboru a studentka sbormistrovství Hana Oráčová), Johanna Sebastiana Bacha (So giebst du nunn mein Jesu, gute nacht) nebo Franze Schuberta (Hosanna Filio David). Premiérově byly předvedeny nové skladby studované od začátku roku od Jacoba Handla Galla (Recessit pastor, Alleluia-in reurrectione) a Bachovo Jesus bleibet meine Freude. Vítaným doplněním všech koncertů byla varhanní produkce členky sboru Zuzany Čechové, která nechala zaznít majestátní a královský hudební nástroj ve skladbách Petra Ebena (Nastala noc) a Nicolause Bruhnse (Preludium).

Jan Břečka
člen Smíšeného sboru Kantiléna

REDAKČNÍ RESUMÉ

Vážení přátelé,

UCHO Jaro 2008 Vám tentokrát přineslo ohlédnutí za našimi ne-malými sborovými aktivitami.

Nejvýznamnějším počinem této sezony byla nepochybně koncertní cesta do ruského Petrohradu. Ačkoli proběhla již v březnu, naše práce na ruském projektu neustále pokračuje. V září tohoto roku se totiž uskuteční druhá část výměny, kdy ruský Sbor při rádiu a televizi St. Peterburgu přijede do Brna a následně absolvuje turné po České republice, které připravujeme.

Chystáme se také změřit své pěvecké síly s desítkami dalších sborů na olympiádě v rakouském Štýrském Hradci, avšak ještě předtím je plánována cesta na festival do Itálie, kam byla Kantiléna pozvána jako významný host.

Mezitím se uskuteční také mnoho jednotlivých koncertů. Jedním z nich je také tento tradiční jarní koncert Kantilény v Besedním domě, sídle brněnské Filharmonie.

Děkujeme za přízeň, kterou Kantiléně věnujete tím, že jste si přišli poslechnout její tóny.

Na závěr bych Vás ráda upozornila na web Kantilény, kde se nachází mnoho krásných fotografií z našich koncertních cest, Petrohrad nevyjímaje. Také na známé adrese www.youtube.com má Kantiléna vytvořeny krátké fotografické spoty.

Přeji Vám krásné jaro!

Kateřina Kunzfeldová
redaktorka časopisu

Vážení přátelé,

na tomto místě pro Vás máme malou nabídku. Pokud by měl kdokoliv z Vás zájem na stránkách tohoto Bulletinu zavzpomínat na své působení v Kantiléně či jinak přispět do Ucha, bude vřele vítán. Své náměty zasílejte na e-mailovou adresu ucho.bulletin@seznam.cz.

Děkujeme Vám.

Naše redakce

Šéfredaktorka: Jana Kalousová, bývalá členka sboru, studentka JAMU

Členové redakce

Kateřina Kunzfeldová, DiS., členka sboru Kantiléna, studentka MU

Lenka Zlámalová, členka sboru Kantiléna, studentka MU

Jana Tebichová, členka sboru Kantiléna, studentka MU

Tereza Toufarová, členka sboru Kantiléna, studentka VUT

Kantiléna o.p.s.

Komenského náměstí 8

602 00 Brno

Česká republika

IČO 27663515

DIČ CZ-27663515

KB a.s., Brno-venkov,

č.ú.: 35-4424580297/0100

tel.: +420 541 225 934

mobil: +420 731 603 629 (Jiří Hirsch)

fax: +420 541 219 917

e-mail: sbor@kantilena.cz

www.kantilena.cz